

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34T/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012823
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2118012823.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovanej: I. A., nar. XX.XX.XXXX C. T., hlásený trvalý pobyt K. T., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Trnave 24. januára 2022

rozhodol:

Obžalovaná

I. A., nar. XX. S. XXXX C. T.,
hlásený trvalý pobyt K. T.,

sa uznáva za vinnú, že

dňa XX.X.XXXX od presne neustáleného času bez súhlasu a vedomia majiteľky U. H. použila osobné motorové vozidlo zn. W. K. E.:N., v hodnote 350,- eur, pričom v čase o XX.XX hod. v D. R. T. ako vodička v smere na V. Š. neprispôsobila jazdu svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky, dostala šmyk, zišla s vozidlom na pravú stranu vozovky, kde narazila na betónový základ príjazdovej plochy, následne prešla do protismernej časti vozovky, kde narazila pravým bokom vozidla do prednej časti oproti jazdiaceho vozidla R. Y., E.: T., následne narazila do zaparkovaného vozidla Š. F. E.: T., a zachytila vozidlom chodca K. O..N., R.. XXXX, bytom Š. a následne prednou časťou vozidla narazila do betónového základu plotu domu č. X, pričom spôsobila na vozidle zn. R. Y., E.: T., škodu vo výške 16.083,97 eura vlastníkovi vozidla X.. W. S., škodu vo výške 792,07 eura vlastníkovi osobného motorového vozidla zn. Š. F. E.: T. A. Q. a K. P. O..N., narodenému v roku XXXX, bytom Š., spôsobila zranenie ľahké - pomliaždenie bedrovej oblasti vľavo, pomliaždeniny panvy vľavo, hlavy v čelovej oblasti vľavo, tržnú ranu v temeno-záhlavovej časti vľavo, tržnú ranu bočnej strany predkolenia vľavo, tržnú ranu prednej časti stehna vľavo, odreniny predkolenia, stehna, ramena, predlaktia vľavo a odreninu predkolenia vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti 14 dní, čím porušila ustanovenia § 16 ods. 1 a § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení,

t e d a

zmocnila sa cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať a takým činom spôsobila väčšiu škodu a inému z nebanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona,

č í m s p á c h a l a

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 54 ods. 1 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanej povinnosť vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona prikazuje obžalovanej na dobu, počas ktorej má vykonať trest povinnej práce, nahradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona prikazuje obžalovanej počas doby, počas ktorej má vykonať trest povinnej práce, zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenému N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XX, škodu vo výške 2.016,- eur a poškodenej U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. S.. Z.. T. XXXX/XX, T., škodu vo výške 350,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na tunajší súd XX.XX.XXXX obžalobu na obvinenú I. A. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom 24.01.2022 obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku položené súdom obžalovaná odpovedala „áno“.

Súd zistil stanovisko prítomného prokurátora, ktorý súhlasil s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovanej. Súd vyhlásenie obžalovanej prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykoná iba dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s odpisom registra trestov a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/19/2017 z 10. apríla 2017.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaná bola doposiaľ trikrát súdne trestaná za majetkovú trestnú činnosť (neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, podvod), naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/19/2017 z 10. apríla 2017, ktorým bola uznaná za vinnú zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej bol podmienene uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe v trvaní 3 roky.

Z rovnopisu predmetného trestného rozkazu vyplynulo, že obžalovanej boli uložené primerané povinnosti spočívajúce v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste odňatia vo výmere 5 mesiacov s podmienene odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/51/2016 z 30. mája 2016, právoplatným 27. septembra 2016, za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovanej bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 1.260,- eur.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní uviedla, že škodu vo výške 1.260,- eur nahradila v plnej výške, absolvovala ochranné liečenie a podrobila sa dohľadu probačného a mediačného úradníka.

V súvislosti s rozhodovaním o náhrade škody súd z dôvodu nedostavenia sa poškodených na hlavné pojednávanie prečítal návrh poškodeného N. N., ktorý si uplatnil náhradu škodu vo výške 2.016,- eur a návrh poškodenej U. A., ktorá si uplatnila náhradu škody vo výške 350,- eur.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vyjadrila súhlas s uplatneným nárokom na náhradu škody, ospravedlnila sa poškodeným a prejavila ochotu spôsobenú škodu nahradiť.

Podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, súd vyzve, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Ak sa poškodený alebo jeho splnomocnenec nedostavil na hlavné pojednávanie a jeho návrh je už zaznamenaný v spise, predseda senátu tento návrh prečíta.

Prokurátor v záverečnej reči s poukazom na skutočnosť, že obžalovaná vyhlásila vinu a že dokazovanie sa viedlo len na určenie trestu, navrhol obžalovanú uznať vinnou z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Navrhol uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody s poukazom na priťažujúce okolnosti na dolnej hranici trestnej sadzby 2 roky a 4 mesiace. Poukázal na skutočnosť, že obžalovaná sa tohto skutku dopustila v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/19/2017 z 10. apríla 2017.

Obhajca v záverečnej reči poukázal v prvom rade na postoj obžalovanej, ktorá na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o svojej vine. K skutku sa priznala, oľutovala ho a v súvislosti s náhradou škody uviedla, že súhlasí s uplatnenou náhradou škody a je ochotná túto nahradiť. Dal do pozornosti, že od skutku, ktorý sa kladie obžalovanej za vinu, uplynulo už takmer X W., ide o skutok, ktorý sa stal v roku XXXX. Ak aj prokurátor poukázal na to, že sa obžalovaná skutku mala dopustiť počas plynutia skúšobnej doby, tak od spáchania tohto skutku sa až do dnešného dňa nedopustila žiadnej inej protiprávnej činnosti, čo vyplýva aj z oboznámeného odpisu registra trestov. Obžalovaná vychováva a stará sa o dve maloleté deti. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby súd zohľadnil všetky uvedené argumenty a aj s ohľadom na základnú zásadu ukladania trestov, ochranu spoločnosti ako aj možnosť nápravy obžalovanej považoval za najefektívnejšie uloženie trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou za dohľadu probačného a mediačného úradníka s primeranými povinnosťami a obmedzeniami, nakoľko takto bude môcť aj súd efektívne dohliadať nad ďalším správaním obžalovanej a nedôjde k závažnému zásahu do jej rodinného života a poznačeniu jej maloletých detí.

Obžalovaná v záverečnej reči vyjadrila ľútosť na spáchaným skutkom a požiadala o šancu, pretože má dve maloleté deti, na ktoré je sama. Chce sa v živote zaradiť, má klaustrofóbiu, bola by rada, keby jej

súd dal podmienku a mohla by začať normálny život. Vezme aj verejnoprospešné práce. O deti sa stará pochtivo, zoberie aj dohľad probačného a mediačného úradníka, aby mohla ďalej normálne žiť.

Po skončení záverečných rečí udelil samosudca obžalovanej posledné slovo. Obžalovaná požiadala o poslednú šancu a podmiennečné odsúdenie. Je si vedomá toho, že už sa žiadneho trestného činu nedopustí.

Podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona kto sa zmocní cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 216 ods. 2 písm. c) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty alebo takým činom spôsobí väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods. 1 prvá a druhá veta Trestného zákona škodou malo sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Podľa § 158 Trestného zákona kto inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženú mu podľa zákona, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o cestnej premávke vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, znižuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 prvá veta Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v akom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad na jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce môže súd uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Súd môže páchatel'ovi na túto dobu uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, spravidla mu uloží, aby podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona povinnosti spočívajú najmä v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona povinnosti spočívajú najmä v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaná sa skutku uvedeného v obžalobe, ku ktorého spáchaniu sa na hlavnom pojednávaní priznala, dopustila v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/19/2017 z 10. apríla 2017, preto nebolo možné uložiť obžalovanej podmienene trest odňatia slobody ani podmienene trest odňatia slobody s probačným dohľadom. Pri ukladaní nepodmieneného trestu odňatia slobody by súd vzhľadom na skutočnosť, že obžalovanú odsudzuje za dva trestné činy (prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla a prečin ublíženia na zdraví), musel uložiť súhrnný trest a aplikovať absorpčnú zásadu, teda úhrnný trest uložiť podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich prísnejšie trestný. Za trestný čin neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere jeden rok až päť rokov a za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona trest odňatia slobody až na jeden rok. Pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich okolností (pri obžalovanej bola zistená jedna - priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie) a priťažujúcich okolností (pri obžalovanej boli zistené dve - spáchala viac trestných činov a bola už za trestný čin odsúdená) s dolná hranica trestnej sadzby vo výmere jeden rok zvýšila o jednu tretinu na dva roky a štyri mesiace (28 mesiacov).

S prihliadnutím na postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, keď na hlavnom pojednávaní uznala svoju vinu, súhlas s výškou uplatnenej náhrady škody poškodenými, ochotu spôsobenú škodu poškodeným nahradiť a jej aktuálne sociálne pomery, keď má sama na starosti výchovu dvoch maloletých detí (vek XX rokov a X roky) súd dospel k záveru, že v tomto prípade by uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody malo výrazný vplyv na rodinu obžalovanej a výkon trestu odňatia slobody v minimálnej výmere dva roky a štyri mesiace by bol pre obžalovanú relatívne prísny.

Taktiež nemožno opomenúť, že i keď sa obžalovaná skutku dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, tak splnila všetky povinnosti uložené jej trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/19/2017 z 10. apríla 2017, keďže v skúšobnej dobe nahradila spôsobenú škodu, zamestnala sa a podrobila sa ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou, čo tiež potvrdzuje jej kritický postoj k páchanej trestnej činnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd skúmal, či sú splnené zákonné podmienky pre uloženie niektorého z tzv. alternatívnych trestov vo vzťahu k trestu odňatia slobody.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vyjadrila súhlas s uložením trestu povinnej práce. Ustanovenie § 54 Trestného zákona predpokladá, že súd odsudzuje páchatel'a za prečin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najviac päť rokov. V danom prípade § 216 ods. 2 Trestného zákona umožňuje za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla uložiť trest odňatia slobody vo výmere jeden rok až päť rokov. Nakoľko súd odsudzuje obžalovanú za prečin, Trestný zákon umožňuje uloženie trestu odňatia slobody s hornou hranicou päť rokov a obžalovaná súhlasila s uložením trestu povinnej práce, súd mal za to, že sú splnené zákonné podmienky pre uloženie tohto druhu trestu.

V rámci výmery trestu povinnej práce od 40 do 300 hodín súd zohľadnil tú skutočnosť, že za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, obžalovaná sa skutku dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a v minulosti sa už dopustila majetkovej trestnej činnosti. Vzhľadom na možnosť nápravy obžalovanej a vytvorenie podmienok na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život, súd uložil obžalovanej trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Súd zároveň uložil obžalovanej primerané povinnosti na dobu výkonu trestu povinnej práce spočívajúce v príkaze nahradiť spôsobenú škodu a zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Nakoľko poškodeným N. N. a U. A. bola trestným činom spáchaným obžalovanou spôsobená škoda, obidvaja poškodení si nárok na náhradu škody uplatnili riadne a včas a obžalovaná súhlasil s výškou uplatnenej náhrady škody, súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenému N. N. škodu vo výške 2.016,- eur a poškodenej U. A. škodu vo výške 350,- eur.

Poučenie:

Proti výroku rozsudku o uznaní viny nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Proti výroku o treste a výroku o náhrade škody možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.